

Demonstratiōe ostensua potior est ducente ad impossibile.
 Potior est demonstratio que est de esse q̄s que non est de esse
 Uniuersale non est min⁹ ens q̄s particulare sed mai⁹. qz ip̄m
 est incorruptibile. particulare vero corruptibile. ex quo ⁊ mul
 tis dictis alijs in isto libro ⁊ dicendis habem⁹ q̄ vniuersalia
 sunt sempiterna ⁊ sp̄s rerum sunt eterne.

Uniuersalis magis est causa q̄s particularis cui p se inest ali
 quid: hoc idem est causa sui ipsius

Cognoscēs v̄le cognoscit ⁊ particulare ⁊ nō ecōuerso.

Uniuersale est intelligibile: particulare vero sensu pcipitur.

Pr̄ius est esse q̄s non esse

Certior est scia q̄ est ipsius ppter qd q̄s que alterius

Item certior est que non est de subiecto contracto ad mater
 iam q̄s que est de subiecto contracto

Unitas non est subā sine positione: sed pūctus est substantia
 positionem habens

Singulare est hic et nūc. sed v̄le est vbiq̄s et semper.

Sc̄sus est singularium scientia vero vniuersalium

Impossibile est omnium esse eadem p̄ncipia

Scia est necessario ⁊ vero ⁊ nō contingit aliter se habere

Solertia est subtilitas quedam et non tempore mediū.

¶ Sequuntur auctoritates .ij. libri posteriorū aristotelis

Questiones sunt eq̄les numero his q̄ vere scimus.

Questiōes sunt q̄tuor. scz quid est: ⁊ ppter quid. si est. qz
 est. et iste reducunt ad questionem mediū.

Causa ⁊ medium sunt idem

Unius in quantum est vnus vna est scientia

Diffinitio est cognitio substantie ⁊ ipsius q̄ quid est

Impossibile est qd quid est scire ⁊ ignorare si est ipsius qd qd
 est non est demonstratio.

Per omne genus cause contingit demonstrare.

Scire opinamur cum causas rei cognoscimus

Quatuor sunt cause.

Unū ⁊ idem nō contingit esse ppter quid: ⁊ quid est. vt si quera
 tur quid est tonitruus: ⁊ dicitur q̄ est extinctio ignis in nube

et si querat ppter quid tonat. dicit q̄ in nubelignis extinguit
Ambulare post cenā est causa sanitatis. ppter non emunere ci
bos in ore stomachi

Interpositio terre inter soles ⁊ lunā est cā eclipsis lune

Pedum in demonstratione est ratio primū terminū. id ē ma
ioris extremitatis

Causa ⁊ effectus debent esse proportionata: vñ eius quod ē
in fieri debet esse causa in fieri ⁊ eius quod est in facto esse de
bet esse causa in facto esse ⁊c.

Sicut se hz linea ad pūctum sic se hz illud qd̄ fit ad factū esse
Quedā sunt temp̄ qdā vt frequēter. vt nō oēs masculi sunt bar
bati in maxillis semper: sed vt frequēter.

Ex singularibus oportet vnuerſalia accipere

Equiuocationes magis latent in vlibus q̄ in inferioribus.

Flus magis fluit in fine mensis q̄ finis magis ē humidior

Omnis arbor habens lata folia fluit.

Fiure est succum densatum habere

Causa est prior eo cuius est causa

Dm̄e aīal hñs cornua caret dētib⁹ in inferiori mandibula.

Ex sensu nobis fit memoria: ex multis memorijs exp̄imentū

Ule quiescens in aīa est principiū artis ⁊ scientie.

Sentire est singularis: sed sensus est vnuerſalis.

Principioꝝ habitus non est scientia sed intellectus

Vnuerſale est vnū in multis ⁊ vnum preter multa

Principia non cognoscim⁹ p̄ demonstrationem sed p̄ indu
ctionem vñ sensus ⁊ memorie.

¶ **A**utoritates sup̄ primū libꝝ thopicoꝝ aristotelis

Thopos em̄ grece loc⁹ dicit̄ vel idē est q̄ totū **L**oc⁹ em̄ in dia
lectica siue logica q̄ spēs est phie duplex est: scz intrinsecus ⁊ ex
trinsecus ⁊c. ⁊ de his tractat̄ in hoc libro. **D**ialectica vero dici
tur a dia ⁊ logos quasi dualis sermo. qz disputatio dialectica
fit inter duos. scz opponentem ⁊ respondentem

¶ **U**ñ quodqz principium est sibi ipsi fides

Dialectica est utilis ad tria. scz ad exercitationem. ad ob
uiationem. ⁊ ad phie disciplinas

Dialectica inquisitiua ad oīm methadoꝝ principia viā habet